

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Petra Mikeše a Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **VANDERLANDE INDUSTRIES B. V.**, se sídlem P/A POSTBUS 18, Vegel, Nizozemské království, zast. Mgr. Radkem Buršíkem, advokátem se sídlem Hvězdova 1734/2c, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2016, čj. MF-8873/2016/3901-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2016, čj. 6 Af 44/2016-15,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2016, čj. 6 Af 44/2016-15, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podstatou sporu v této věci je, zda rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí podle § 121 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví, anebo je ze soudního přezkumu vyloučeno.

[2] Žalobkyně je právnická osoba usazená a registrovaná k DPH v Nizozemsku, s místem plnění v České republice. V roce 2013 uplatnila žalobkyně nárok na vrácení DPH u českého správce daně podle § 82a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nicméně z důvodu pochybení a technické nedostatečnosti nizozemského elektronického

portálu pro uplatňování těchto nároků tak činila postupně několika žádostmi. Následoval poměrně komplikovaný procesní vývoj, který není pro tento rozsudek podstatný, v jehož důsledku byla žalobkyně se svými žádostmi dílem úspěšná. Generální finanční ředitelství poté rozhodlo dne 15. 10. 2015 o nařízení přezkoumání rozhodnutí podle § 121 odst. 1 daňového řádu.

[3] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání k žalovanému. Žalovaný zamítl její odvolání rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku. Právě proti tomuto rozhodnutí žalovaného směřovala žaloba k městskému soudu. Městský soud žalobu odmítl usnesením označeným v záhlaví, neboť v případě nařízení přezkoumání rozhodnutí jde pouze o rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení (§ 70 písm. c) s. ř. s.). Přezkoumatelné ve správním soudnictví prý je teprve rozhodnutí vydané v přezkumném řízení.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla usnesení včasnou kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pokud by přezkoumání nebylo povoleno, nebylo by zasaženo do jejích subjektivních práv, tj. na jejích právech a povinnostech by se nic nezměnilo. Jinak tomu ale je v případě, je-li přezkoumání rozhodnutí nařízeno. To má odkladné účinky vůči rozhodnutí přezkoumávanému a v důsledku toho nastává v právní sféře daňového subjektu nejistota ohledně výše jeho daňové povinnosti. Po dobu trvání odkladného účinku navíc nevznikají ani úroky z vratitelného přeplatku na DPH. Závěr městského soudu je rovněž v rozporu s dosavadní judikaturou NSS, konkrétně s rozsudkem ze dne 19. 10. 2006, čj. 1 Afs 21/2006-52. Městský soud svým postupem stěžovatelku zbavil možnosti soudní ochrany a porušil tak její právo zaručené článkem 36 odst. 1 Listiny. Stěžovatelka navrhuje, aby NSS usnesení městského soudu zrušil.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; neshledal přitom vady, jimiž by byl povinen se zabývat i bez návrhu (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí návrhu (nebo o zastavení řízení), lze kasační stížnost podat pouze z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., čehož si je stěžovatelka vědoma. Úkolem NSS je posoudit to, zda městský soud postupoval správně, pokud žalobu stěžovatelky odmítl, a zda své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Naopak, úkolem NSS v této věci není a nemůže být posouzení oprávněnosti nároků stěžovatelky na vrácení DPH.

[7] Městský soud v napadeném usnesení stručně uvedl, proč nemůže žalobu věcně přezkoumat. NSS však musí přisvědčit námitce stěžovatelky, že závěr městského soudu o výluce rozhodnutí o přezkoumání rozhodnutí podle § 70 písm. c) s. ř. s. je nesprávný a odporuje zákonu (viz rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2006, čj. 1 Afs 21/2006-52, na který stěžovatelka odkazuje, a navazující judikatura, např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2007, čj. 9 Afs 75/2007-80; ze dne 13. 12. 2007, čj. 9 Afs 76/2007-84; ze dne 27. 8. 2008, čj. 1 Afs 124/2008-42; ze dne 18. 6. 2010, čj. 2 Afs 7/2010-84; ze dne 19. 5. 2011, čj. 1 As 36/2011-79; ze dne 7. 8. 2013, čj. 1 Afs 35/2013-30, či nejnověji ze dne 15. 10. 2015, čj. 8 Afs 9/2015-61, nebo ze dne 19. 5. 2016, čj. 9 Afs 17/2016-43). Důsledky, které nařízení přezkoumání rozhodnutí v daňovém řízení z moci úřední způsobuje, ve svém souhrnu zakládají žalobní

pokračování

legitimaci daňového subjektu podle § 65 odst. 1 s. ř. s., tj. možnost bránit se proti rozhodnutí o nařízení přezkumu soudní cestou. Přestože se cit. rozsudek čj. 1 Afs 21/2006-52 vztahoval k § 55b již neplatného zákona o správě daní a poplatků, NSS tyto závěry aplikuje též na § 121 odst. 1 daňového řádu (srov. cit. judikaturu, srov. též BAXA, J. a kol. *Daňový řád. Komentář. I. díl*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2011, s. 754).

[8] Kasační stížnost je tedy důvodná, proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. NSS napadené rozhodnutí městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V novém řízení je městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu